

nale Hverv, og dette vilde være til stor Skade for de communale Sager, der dog ere de væsentlige.

Hvad angaaer Forslaget om i det Væsentlige paa vore Forhold at anvende de samme Bestemmelser, som gjælde i Norge, da forekommer det mig — affeet fra det, der iøvrigt kan siges derimod —, at det væsentligt gaaer ud paa at indføre de samme Ulemper paa Landet, som have været tilstede for Kjøbstædernes Bedkommende. Det er blevet fremført, at det ikke klart fremgaaer af Forslaget, at Kjøbstæderne ere medindbefattede deri. Jeg troer dog, at § 3 viser, at Forslagsstilleren ikke har overseet dette. Ogsaa dette Forslag har den Eendommelighed; at det vil paahvæde Communerne Udgifter, ligesom heller ikke Henviisning af Decisionen til Amtmanden kan nævnes som noget særdeles Hensigtsmæssigt, som man skulde søge at udvirke. Hvad de andre omtalte Paragraffer angaaer, da skal jeg tillade mig at bemærke, at § 5 indeholder en uhensigtsmæssig Sammenblanding af Bærgbestyrelse og Overformynderibestyrelse, ligesom det i § 12 forudsættes, at der kan erhverves Indskrivningsbeviser paa anden Maade end hidtil. Reglerne for Indkjøb af kongelige Obligationer turde ikke godt egne sig til Udvidelse. Indkjøb af Creditforeningsobligationer kunde vel have sin uheldige Side, men dog har der i den Henseende ikke viist sig nogen Ulempe, og efter den Maade, hvorpaa Tilladelsen i Praxis er bleven givet, er der heller ikke meget at befrygte ved denne Anbringelsesmaade. — Naar Ministeriet i det Hele taget slutter sig til Fleertallets Forslag, vil det dog fremgaae af den videre Forhandling, at det kun er med saadanne Modificationer, som vilde blive omtalte ved de enkelte Paragraffer.

Formanden: Folkethingsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Juel: Jeg har en overmaade vanskelig Stilling i denne Sag, idet jeg imod mig har den høitærede forhenværende Justitsminister, som har beskæftiget sig meget med denne Sag, og hvis Autoritet i samme derfor er meget

stor. Det maa dog være mig tilladt ligeoverfor den overordentlig skarpe Kritik, han anvendte paa mit Forslag, ganske kort at gennemgaae de Anker, han har reist. Jeg kan dog kun indlade mig herpaa, forsaavidt Kritiken er bleven begrundet ved Anførseler i det Enkelte; thi de almindelige Anker, han reiste, uden at documentere dem, maa jeg lade staae hen. Jeg maa da først udtale den ganske almindelige Bemærkning, at det har undret mig at høre den høitærede forhenværende Justitsminister fremføre Anker imod mit Forslag, som den nuværende ærede Justitsminister strax har seet ikke være begrundede. Jeg hentyder her til den Anke, som det ærede Medlem lagde en saa sær Vægt paa, nemlig at Kjøbstæderne aldeles ikke vare tagne med i mit Forslag; han maa have overseet, at der i mit Forslag findes en Bestemmelse, som gaaer ud paa, at de Lovbestemmelser, som ikke hæves ved den nye Overformynderilov, blive staaende ved Kraft, altsaa hele 3—18 i Danske Lov. Denne Indvending, som den høitærede forhenværende Justitsminister lagde, saa overordentlig stor Vægt paa, falder altsaa aldeles sammen, og det Samme gjælder ogsaa om de øvrige Anker, som det ærede Medlem fremførte med Hensyn til Enkelthederne, thi paa de almindelige Bemærkninger, han fremkom med, kan jeg, som sagt, ikke indlade mig. Det ærede Medlem fremhævede som en „Forkeert-
hed“ ved mit Forslag, at det indeholdt den Bestemmelse, at den foreskrevne Taxation kunde bortfalde, naar den Sum, som skulde ublaanes imod Pant i Bønder, ikke oversteg $\frac{1}{4}$ af den som Følge af Forordningen af 1ste October 1802 derpaa satte Taxt. Hvis nu den høitærede forhenværende Justitsminister ikke var saa særdeles lovlyndig, saa vilde jeg troe, at han havde overseet, at der i § 2 af Fr. af 8de Juli 1840 om Kasse og Regnskabsvæsenet indeholdes en Bestemmelse, som siger, at Staten skal lade sig nøie med en Caution af første Prioritets Panteobligationer i Bønder, naar blot ikke den ublaante Sum overstiger $\frac{1}{4}$ af den som Følge af Fr. 1ste Octbr. 1802 derpaa satte Taxt. Den høitærede forhenværende Justitsminister maa ingenlunde troe, at jeg har overseet, at vi desværre ikke have noget Tilsvarende til de norske Bestemmelser i den Henseende. 3